

bordet i Ministerrådet, er sagen jo på dagsordenen i Ministerrådet, og så behandles den her efter reglerne i traktaten. Det vil efter vores opfattelse være en rigtigere løsning, og det er derfor, vores forslag til vedtagelse er formulert, som det er.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg forstår for så vidt godt hr. Keld Albrechtsens synspunkt, men jeg vil bare sige, at i den praktiske hverdag og i realiteten kan man ikke skille det på den måde, for lige så snart alle ministre er samlet, består forsamlingen af et forum af Euro-X-ministre og ministre, som ikke er med i Euro-X. Det sker ved uformelle økofinmøder, det sker ved formelle økofinmøder, så det er i praksis meget, meget svært at lave den adskillelse, som hr. Keld Albrechtsen taler om. Jeg vil nødig være i en situation, hvor jeg af egen fri vilje siger, at jeg ikke kommer til uformelle økofinmøder, hvor der i øvrigt, og det ved hr. Keld Albrechtsen, diskuteres temaer, som også behandles på de formelle økofinmøder.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

I forlængelse af hr. Keld Albrechtsens spørgsmål vil jeg gerne bede økonomiministeren bekræfte, at møderne i Euro-X-Rådet er uformelle møder. Der kan ikke træffes beslutninger, og derfor kan man deltage eller ikke deltage i dem, alt det man har lyst til. De formelle beslutninger bliver truffet blandt økofinministrene. Det vil jeg bare gerne bede ministeren at bekræfte.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det vil jeg meget gerne bekræfte, og jeg kan endda udbygge med et eksempel, en parallelitet, om man så må sige. Det er velkendt i al offentlighed, at Frankrig og Tyskland indimellem har det, de kalder topmøder, og at de opfatter sig selv som nogle, der har en særlig forpligtelse eller nogle særlige ønsker, som de gerne vil drøfte med hinanden. Det gør de relativt jævnlig, og så sender de breve rundt til alle deres ministerkolleger. Det gør de på statsministerniveau, det gør de på det niveau, hvor jeg sidder, og på mange andre niveauer.

Det er uformelt, og der er ikke nogen i denne verden, der kan forbyde Tyskland og Frankrig at mødes og aftale at skrive et brev og sende det rundt til andre ministre. Man kan heller ikke

forhindre Tyskland og Frankrig i at invitere den engelske minister eller den hollandske minister eller måske alle ministrene med. Det er nøjagtig samme metode, Euro-X-Rådet benytter. Det er totalt uformelt, og der kan ikke flyttes nogen reelle kompetencer over.

Det er klart, at i et politisk forum, hvor man mødes på den måde, opstår der noget, men alle beslutninger og kompetencer ligger, hvor de er fastlagt i traktaten. Der er intet ændret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om forslaget til vedtagelse, der er fremsat af ordføreren for forespørgerne, hr. Keld Albrechtsen m.fl., blive foretaget i mødet i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 61: Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme. (Ophævelse af lovens revisionsbestemmelse). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 15/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Forslaget her går i al sin enkelhed ud på at ophæve revisionsbestemmelsen, hvilket betyder, at loven fremover vil gælde med det indhold, som den har i dag, bortset fra revisionsbestemmelsen.

Det er vi i Socialdemokratiet helt enige i, lige så vel som vi i efteråret 1996 var enige i, at der var behov for at få etableret denne lov, som havde det klare formål at bidrage til at mindske risikoen for alvorlig personskade i forbindelse med den rockerkrig, som vi desværre i en længerevarende periode har set versere, en rockerkrig, som bl.a. har medført angreb på rockerborge i tæt bebyggede boligområder og under anvendelse af meget alvorlige våben.

Vi er i Socialdemokratiet ikke et øjeblik i tvivl om, at vi med den lov, som vi vedtog i efteråret

1996, fik en begrænsning af den frygt og utryghed, som herskede i befolkningen, ikke mindst når man boede eller befandt sig i nærheden af rockerborgene.

Vi er tilsvarende også opmærksomme på, at der i efteråret 1997 blev proklameret en våbenhvile mellem de to rockerbander. Vi anerkender også, at der ikke i den efterfølgende periode har været indbyrdes attentater eller attentatforsøg, men omvendt kan det ikke bortforklares, at der er gjort meget omfattende våbenfund, hvorfor vi heller ikke mener, at vi på nuværende tidspunkt kan sige, at der er sikkerhed for, at den nævnte våbenhvile vil holde.

På den baggrund er vi indstillet på at støtte, at lovens revisionsbestemmelse ophæves, således at loven bliver opretholdt med det indhold, som den har i dag, og således at det kan sikres, at der også fremover vil være lovmæssigt grundlag for at yde befolkningen den nødvendige effektive beskyttelse, såfremt forholdene igen skulle gøre det påkrævet.

Man kunne vel også håbe, at rockerne eller andre, som måtte frembyde fare for andres liv og helbred i kraft af deres adfærd, fremover undlader at etablere klubber, klubhuse m.v. i tæt bebyggede områder. Det er i hvert fald vores ønske med at lade denne lovgivning få lov til at være bevaret.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre er selvsagt meget positiv over for dette forslag om at forlænge rockerloven. Vi mener, at politiet fortsat skal have disse muligheder for at nedlægge forbud. Jeg vil godt knytte yderligere et par bemærkninger til lovforslaget.

Det har været sagt, at rockerloven har skabt tryghed i befolkningen, og det er jo også rigtigt, i det omfang man i de mindre samfund og også i større samfund er blevet fri for rockerborge, der specielt har ligget i tæt bebyggelse, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at det er, som om der er ved at blive skabt en ny utryghed, fordi rockerne tilsyneladende flytter ind andre steder.

Man har også talt meget om, at der er fred mellem de to rockergrupper Hells Angels og Bandidos. Jeg tror ikke, man skal være så naiv. Vi i Venstre falder i hvert fald ikke i svime over, at to rockergrupper, hvor enkeltmedlemmer har begået masser af forbrydelser, nu lover hinanden, at de holder op med at slå hinanden ihjel. Det er ikke nogen søndagsskole, og det bliver det heller ikke. Det er personer, der gennem årene har begået omfattende kriminalitet.

Disse grupper har selvfølgelig i øjeblikket en interesse i at opretholde en tilsyneladende ro, fordi Rigsadvokaten arbejder med spørgsmålet om, hvorvidt disse grupper kan opløses ved dom. Vi tror ikke, der er en egentlig fred. Vi tror, det skyldes, at man vil undgå en opløsning ved dom. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om han er enig med os i Venstre om, at rockerne naturligvis stadig væk skal følges med stor politimæssig opmærksomhed.

Jeg kan alt i alt sige, at vi vil love at gøre et positivt arbejde i Retsudvalget. Vi vil selvfølgelig godt se Rigsadvokatens undersøgelse. Vi har også bemærket, at ministeren har sendt lovforslaget til høring. Det synes vi er en god idé, for loven blev jo til ret hurtigt og under meget stor turbulens, og vi vil selvfølgelig også meget gerne have lov at se disse høringssvar. Jeg vil sige, at vi i Venstre er meget åbne, såfremt det viser sig, at der måtte blive brug for nogle justeringer af loven, når vi nu har set nærmere på, hvordan den har virket.

Der kan også være forskellige spørgsmål, der giver anledning til tvivl. Jeg er da selv lidt i tvivl, og jeg ved ikke, om ministeren kan svare på det her i dag. I forbindelse med det drab, der fandt sted i Nordsjælland, vil jeg spørge, hvordan det er, hvis en rockergruppe uden rygmærker gentagne gange sidder på et værtshus. Gælder forbudet så, eller er det noget, som vi skulle udvide loven til at omfatte eller præcisere?

Sådan kan der være forskellige spørgsmål, som vi gerne vil have afklaret i udvalget, men vi er som sagt i det store og hele meget positive.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Bendt Bendtsen, kan ikke være til stede i salen i dag, og derfor skal jeg fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget om at ophæve lovens revisionsbestemmelse. Vi støttede loven, og nu støtter vi en ophævelse af lovens revisionsbestemmelse, og det gør vi, fordi det er nyttigt at have loven liggende, når de kriminelle bander på et eller andet tidspunkt begynder at slås igen.

De kriminelle bander Hells Angels og Bandidos har indgået en såkaldt fredsaf tale. Man er altså blevet enige om ikke at slås for øjeblikket. Man forsøger at stikke befolkningen blå i øjnene. Man vil gerne have det billede frem på skærmen, at det drejer sig om fredelige bikere, men vi ved jo alle sammen, hvad der ligger bag. Der er vel ingen i hele kongeriget, som tror på,

at man har sloget for retten til at dele røde bolsjer ud. Der ligger andre motiver bag. Kriminalregisteret dokumenterer, at vi har at gøre med kriminelle mennesker.

Baggrunden for loven var de voldelige opgør, som herskede mellem grupperne. Det var ikke almindelige øretæver, som var i luften, men derimod angreb med panserværnsraketter, bilbomber, håndgranater og skydevåben. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, blev der i 1997 begået 2 drab og 17 drabsforsøg i denne rockerkrig. Skatteborgerne er blevet til grin på baggrund af en flok kriminelle bøller. Derfor er loven på sin plads, og vi ser meget frem til, at der kommer en melding fra justitsministeren om forbud mod disse kriminelle grupper.

Det fremgår ligeledes af sagsfremstillingen, at loven har haft positive sider, herunder en begrænsning af frygten for at bo og opholde sig i nærheden af rockerborgene, ligesom loven har medført en svækkelse af den interne struktur i rockergrupperne. Derfor er vi fra konservativ side meget positive over for, at vi har loven liggende, hvis krigen på narkomarkedet bryder ud, og med disse bemærkninger støtter vi lovforslaget.

Anne Baastrup (SF):

Ifølge lovforslaget ophæves revisionsbestemmelsen, en bestemmelse, som SF fik ind i loven for at sikre en tæt kontrol med, hvordan loven blev udmøntet.

Justitsministeren foreslår nu, at loven om forbud mod ophold i bestemte ejendomme gøres permanent, og ministeren har i lovforslagets bemærkninger gjort et behjertet forsøg på at beskrive, hvordan loven er blevet forvaltet, og det skal han have tak for.

Der mangler imidlertid noget. Der mangler en nærmere beskrivelse af, hvordan det er gået med cirkulæreskrivelsen fra den 30. marts 1998, hvordan det er gået med den løbende vurdering af, om der er grundlag for at opretholde de allerede meddelte forbud, og der mangler en beskrivelse af, hvordan ministeren forventer, at fremtiden bliver.

SF vil derfor stemme imod ministerens forslag og i stedet komme med et ændringsforslag, der er inspireret af advokat Thorkild Høyer, som foreslår, at lovens revision udsættes til folketingssamlingen 1998-99. Samtidig peger Thorkild Høyer i sin henvendelse til Folketingets Retsudvalg på det problem, at Justitsmini-

steriet som klagemyndighed ikke i tilstrækkelig grad har vist sig at kunne tilpasse kontrolpolitikken smidigt. SF vil derfor følge forslaget om, at der indføres en domstolskontrol, og i konsekvens heraf stille ændringsforslag herom.

Endelig ser vi i bemærkningerne, og det gjorde fru Birthe Rønn Hornbech også opmærksom på, at lovforslaget er sendt til høring, og vi afventer naturligvis høringssvarene, før vi kan foretage os yderligere.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti kan vi kun tilslutte os intentionerne i dette lovforslag. Vi synes, det er positivt, at man ophæver lovforslagets revisionsbestemmelse, og det skyldes simpelt hen, at Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at vi på intet tidspunkt i forbindelse med den rockerkonflikt, der har været, har grebet fat om det virkelige problem.

Når jeg siger det virkelige problem, mener jeg, at vi ikke på noget tidspunkt i forbindelse med dette forslag har fået gjort noget ved den kriminalitet og den holdning, der ligger bag ved rockerproblemerne og de rockere, som har været aktive i konflikten. Det forslag, som regeringen er kommet med, har afhjulpet den del af problemet, der har bestået af den offentlige voldelige kriminalitet, som vi har kunnet se, men den reelle kriminalitet og det virkelige problem, der ligger bag, har vi ikke fået gjort noget ved endnu.

Forleden havde jeg en samtale med en person, der arbejder på en café i København, og i forbindelse med samtalen fremkom den udtalelse, at der en gang om måneden kom nogle personer på cafeen, som man ikke ønskede, men man kunne ikke gøre noget ved det, og i øvrigt fik de penge for at komme. Det var nemlig nogle, der beskyttede den pågældende café mod – ja, mod hvem? Men de fik i hvert fald penge for at beskytte den pågældende café.

Den slags kriminalitet med beskyttelsespenge og rene mafiametoder og gangstermetoder i et retssamfund som det danske er det virkelige problem, der ligger bag de dybt kriminelle, som vi har med at gøre her. Det, der er det afgørende spørgsmål for Dansk Folkeparti, når vi tager stilling til dette forslag, er, at forslaget selvfølgelig er et kraftigt signal om, at vi ikke vil acceptere kriminalitet, men det er bare ikke nok.

Vores holdning i Dansk Folkeparti er, at man under alle omstændigheder er nødt til at gennemføre det beslutningsforslag, Dansk Folke-

parti har været fremme med, og vi efterlyser selvfølgelig også resultatet, nemlig et reelt forbud mod rockervirksomhed. Vi synes stadig, det vil være fornuftigt at fortsætte de undersøgelser, der var i gang, i forbindelse med indførelsen af et reelt forbud og mulighederne for gøre det. Vi ved med sikkerhed, at det er en omfattende kriminalitet, der ligger bag. Det er beskyttelsespenge; det er også narkokriminalitet, og derfor er det vigtigt, at man fra Folketingets side giver så kraftige signaler som muligt over for de kriminelle, der er tale om.

Det, der skete i forbindelse med loven, vi har til debat i dag, var efter vores opfattelse, at der godt nok blev sluttet fred mellem rockerne, specielt mellem Bandidos- og Hells Angels-grupperne. Men reelt stoppede de fighten og delte landet mellem sig, så i visse områder er det Hells Angels, der kan kræve beskyttelsespenge, og i andre områder er det Bandidos, der kan kræve beskyttelsespenge. Derfor er vi måske i virkeligheden lige vidt, og derfor er det også nødvendigt, at Folketinget helt anderledes melder ud med nogle signaler mod den kriminalitet, der foregår. Før vi gør det, får vi ikke for alvor løst problemerne.

Hvis Dansk Folkeparti får øget indflydelse i det kommende folketingsår, er det vores holdning, at der skal nedsættes en specialgruppe, der kan bekæmpe den narkokriminalitet, rockerne står bag, og bekæmpe beskyttelsespenge og de gangstermetoder, rockere også står bag. Vi ønsker også et reelt forbud mod rockere og deres rygmærker, så befolkningen for alvor kan se, at der er sket noget alvorligt i forbindelse med Folketingets signaler til rockerne her i landet, for ellers får vi ikke for alvor gjort noget ved det.

Som det nok fremgår af ordførertalen, står det selvfølgelig også klart, at Dansk Folkeparti ønsker at fjerne denne revisionsbestemmelse. Vi ønsker selvfølgelig at gøre det muligt, at loven kan fortsætte, fordi den har haft en vis virkning. Men det virkelige problem tror vi ikke, man får gjort noget ved, og derfor er det nødvendigt med klart flere initiativer fra Folketingets side. Ellers når vi ikke videre med den signaleffekt, der er utrolig vigtig over for rockerne, og med den effektive indsats, der er utrolig vigtig over for den kriminalitet, vi kan se her.

Sonja Albrink (CD):

CD støttede loven om forbud mod ophold i bestemte ejendomme, som trådte i kraft i okto-

ber 1996, og hvis baggrund var rockerkrigen mellem Hells Angels og Bandidos. Derfor støtter vi også det foreliggende forslag, der er til behandling i dag.

Som tidligere ordførere har været inde på, er vi heller ikke i CD helt sikre på, om det gode venskab, vi ser udadtil mellem de to grupper, er noget, man helt skal stole på. Vi mener i CD, at der er grund til, at man følger de grupper meget nøje, som man har gjort hidtil, og følger udviklingen. Men alt i alt et positivt tilsagn til ministeren.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre støtter det fremsatte lovforslag om ophævelse af revisionsbestemmelsen om forbud mod ophold i bestemte ejendomme. Det betyder, at loven består, som den ser ud nu, dog uden revisionsbestemmelsen. Det betyder naturligvis ikke, at loven ikke kan ændres, og det betyder heller ikke, at den ikke på et senere tidspunkt kan ophæves. Det betyder blot, at den indtil videre fortsætter i den form, den har nu, og hvis et flertal her i Folketinget måtte beslutte noget andet, er det selvfølgelig gældende, som det altid har været.

Vi mener, at loven har været været effektiv og har haft en virkning, og vi tror også, den vil have en vis præventiv virkning, når den fortsætter med at være i kraft. Vi tror også, den har en signaleffekt til folk, der bor i områder, hvor der tidligere har været rockerborge – forstået på den måde, at vi fortsat har loven liggende på bordet som beredskab, hvis det skulle blive nødvendigt at bruge den igen. Heldigvis bruges den ikke så meget netop i disse uger, men vi ved ikke, hvornår vi kan få brug for den igen, og derfor er vi tilfredse med, at loven fortsat er gældende og altså først og fremmest kan virke ved sin tilstedeværelse og mindre ved anvendelse i praksis.

Søren Kolstrup (EL):

Vores ordfører kan desværre ikke være til stede i dag, og jeg skal i stedet fremføre Enhedslistens synspunkter:

Jeg vil først og fremmest henvise til vores kommentarer, da loven blev vedtaget. Der er ingen ændring i vores opfattelse af de principielle problemer, rockerloven rejser. Vi pegede ved rockerlovens vedtagelse på faren for, at den også vil kunne bruges til andet end den såkaldte rockerkrig, der var årsagen til dens gennemførelse, og når man nu fra regeringens side vil

ophæve revisionsbestemmelsen og dermed gøre rockerloven permanent, er det en yderligere bekræftelse på, at vores frygt var velbegrundet.

Enhedslisten mener fortsat, at kriminalitet skal bekæmpes i et retssamfund, men det skal ske på en måde, der rent faktisk forebygger kriminalitet uden store skadevirkninger for samfundet. Når man fratager en gruppe af befolkningen deres demokratiske ret til selv at bestemme, hvor de vil bo og opholde sig, risikerer man, at de føler sig endnu mere udstødte og vender sig mod samfundet, og skadevirkningen for samfundet er generelt endnu større, når man bevæger sig ud på det skråplan at indskrænke grundlæggende demokratiske rettigheder i stedet for at udvide demokratiet.

Tom Behnke (FP):

Der er ikke tvivl om, at på det tidspunkt, hvor loven blev vedtaget, var det nødvendigt at gøre et eller andet for at beskytte borgerne. Vi kunne nærmest dagligt se, hvordan borgernes liv og velfærd var i fare, og derfor skulle der handles, og derfor var Fremskridtspartiet naturligvis også enigt i, at man handlede, som man gjorde.

Man kan så indvende, at den måde, man gjorde det på, var lidt bagvendt. Rent teoretisk sagde man jo til ofrene, at de ikke måtte være ofre, og derfor måtte de ikke samles, fordi de var et potentielt mål. Men i den særlige situation, hvor vi alle vidste, at ofrene var lige så meget deltagere i krigen som ofre og omvendt, var det nødvendigt, og det har da også vist sig, at det, som Folketinget gjorde, var rigtigt.

Resultatet har vist sig, det er vi tilfredse med i Fremskridtspartiet, og derfor er vi også enige i, at vi fortsat skal have mulighed for at forbyde, at rockerne tager ophold i bestemte ejendomme.

Krigen er formentlig ikke helt slut endnu mellem de to grupper, selv om de lige for tiden holder en rimelig lav profil, og derfor er jeg enig med de ordførere, der har opfordret ministeren til at henstille til politiet, at der fortsat føres skærpet tilsyn med disse grupper, så der i det øjeblik, der er tendenser til, at tingene begynder at ulme og udvikle sig igen, meget hurtigt kan skrides ind med passende sanktioner.

Den såkaldte fred, der er etableret, er i grunden udtryk for, at en stor del af de implicerede parter i øjeblikket sidder i fængsel, og så er det jo temmelig svært at føre krig. Det andet faktum er, at de pågældende grupper ved, at der i

øjeblikket forskes en del i og undersøges, om det kan lade sig gøre helt at forbyde grupperne, og det er klart, at det i en sådan situation gælder om at holde lav profil, indtil det værste er drevet over. Så lad os nu se, om de kan oprettholde freden på sigt.

Da loven blev vedtaget i sin tid, forventede vi ikke i Fremskridtspartiet, at der ville blive problemer med den; men vi må konstatere efterfølgende, at den har haft en bivirkning, som ikke var tilsigtet og ikke har været hensigtsmæssig. Jeg tænker her på de ofte meget store motorcykeltræf, der bliver afholdt rundt omkring i Danmark, hvor helt fredelige motorcykelklubber ønsker at mødes til sommerstævner og lign. Der har i visse dele af landet været problemer med at få politimestrenes tilladelse til at holde disse træf, og politimestrene henholder sig til netop denne lov og siger, at det er for risikabelt osv.

Jeg synes, at denne bivirkning af loven er uheldig. Det skal ikke være sådan, at vi med denne lov forhindrer, at ganske fredelige borgere – uanset om de kører på motorcykel eller ej – kan mødes til de sommertræf, de har lyst til, og derfor forventer jeg, at samtidig med at ministeren nu har bedt landets politimyndigheder om at være en lille smule mere fleksible i forbindelse med loven, også gør det klart, at når fredelige motorcykelklubber ønsker at holde træf, skal der selvfølgelig gives tilladelse til det.

Fremskridtspartiet stemmer for ministerens forslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre vores synspunkter:

Da loven blev gennemført, var det nødvendigt. Det var nødvendigt at gøre noget på det tidspunkt, og loven har tilsyneladende også haft en positiv effekt. Men alligevel er det en kedelig lov, som man kan have betænkeligheder ved, og nogle af betænkelighederne er blevet bekræftet af det, hr. Tom Behnke fortalte: loven har kunnet fortolkes forkert og har kunnet bruges til noget forkert. Men vi tror dog, at myndighederne kan lære at bruge loven rigtigt. Der er jo detaljerede beskrivelser i bemærkningerne om, hvad loven handler om, og hvad den skal bruges til, så derfor går vi også ind for, at man ophæver revisionsbestemmelsen og altså gør loven permanent.

Vi er i den situation i Kristeligt Folkeparti, at vi godt kan forstå de synspunkter, som er kom-

met frem fra SFs og Enhedslistens side med hensyn til retssikkerheden og misbrug af loven; men vi kan også forstå de synspunkter, som specielt Dansk Folkeparti fremfører med hensyn til ønsket om at gøre noget ved den ganske alvorlige kriminalitet, der foregår. Vi mener, problemet skal angribes ved at give flere ressourcer til politiet og stramme op på retsvæsenet. Vi føler os ikke overbevist om, at det er nødvendigt med ny lovgivning; vi mener, at opfølgning og tilstrækkelig ressourcetildeling inden for rammerne af den eksisterende lovgivning er det, der skal til.

Det er ikke rimeligt, at folk skal leve med at betale beskyttelsespenge, og at butiksindehavere ikke længere anmelder forbrydelser af den enkle grund, at det ikke nytter noget at anmelde noget som helst. Det er ikke tilstande, som vi kan være tjent med, så de forhold vil vi gerne være med til at følge op ved en anden lejlighed. Men vi stemmer for det foreliggende lovforslag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne takke Folketingets partier for den udpræget positive modtagelse af lovforslaget.

Vi får nu gjort loven permanent, så politiet får et redskab, der kan anvendes, hvis det er sådan, at nogle tager ophold i en ejendom i et tætteboet område og herved fremkalder fare for naboerne og de øvrige beboere i det pågældende kvarter. Det er altså en lovgivning, der har den generelle karakter, at politiet kan nedlægge forbud – ikke blot i tilfælde af, at der sker en genoplussen af volden i rockermiljøet, men også, hvis der i givet fald forekommer rivalisering på anden vis, f.eks. mellem andre grupper i samfundet, der har en kriminel baggrund, så de ved at tage ophold i en ejendom kan fremkalde fare for andre.

Det er godt, vi nu får et redskab, som politiet kan anvende, og jeg er glad for, at flere af Folketingets medlemmer på vegne af deres partier har tilkendegivet i dag, at loven har levet op til forventningerne. Det er jo glædeligt, at folketingsmedlemmerne, lovgiverne, har den opfattelse. De, der skal administrere lovgivningen i praksis, altså politi og anklagemyndighed, har også den opfattelse, at loven har haft stor betydning, både med hensyn til at sikre borgernes tryghed i de kvarterer, hvor rockerne havde deres såkaldte rockerborge, men også fordi den har haft en gavnlig virkning med hensyn til at få stoppet den vanvittige krig, som foregik mellem Hells Angels og Bandidos.

Nu er der som sagt en våbenhvile. Det giver grundlag for at vurdere lovens anvendelse på ny, og det har vi gjort i Justitsministeriet. Der har været en række sager, som er blevet indklaget for Justitsministeriet; vi har i alt modtaget 18 klager og har behandlet en række af dem, og det har givet anledning til, at vi har måttet ophæve forbudet, fordi der ikke længere er tilstrækkeligt grundlag for det.

Det er vigtigt, at de, der skal administrere lovgivningen, dvs. politiet, er meget påpasselige med at sikre, at grundlaget for lovens anvendelse altid overvåges og overholdes. Det er dermed også sagt til fru Anne Baastrup, at både Justitsministeriet og politiet er meget opmærksomme, og vi har tilkendegivet det i det cirkulære, som er udsendt til politiet den 30. marts, og som fru Anne Baastrup også henviste til.

Fru Birthe Rønn Hornbech spurgte direkte om lovens anvendelsesområde, når det gælder rockere, der tager ophold på værtshuse, og der blev henvist til den konkrete sag fra Liseleje i juni sidste år, som jo udviklede sig ganske, ganske alvorligt, og hvor en gennemført aktion mellem rockergrupperne førte til et drab.

Det er sådan, at det er muligt at anvende loven, hvis rockerne slår sig ned på et værtshus eller et andet fysisk sted, som udvikler sig til at blive et egentligt tilholdssted. Det var ikke tilfældet for det pågældende værtshus i Liseleje, men hvis det viser sig, at et værtshus udvikler sig til at blive et tilholdssted, og det i sig selv fremkalder fare, kan loven anvendes.

I forbindelse med besvarelsen af det spørgsmål, fru Birthe Rønn Hornbech rejste, skal jeg sige, at også anden lovgivning kan bringes i anvendelse, og det vil jeg gerne redegøre for skriftligt, hvis fru Birthe Rønn Hornbech vender tilbage til spørgsmålet i udvalgsarbejdet. Jeg kan dog allerede her ved førstebehandlingen henvise til, at f.eks. lov om hotel- og restaurationsvirksomhed giver mulighed for, at politimesteren kan give direkte tilhold til personer om ikke at tage ophold på en restauration eller et værtshus, så der er altså anden lovgivning, der kan anvendes i det tilfælde, fru Birthe Rønn Hornbech var inde på. Men der skal altså være et grundlag for at bringe f.eks. hotel- og restaurationslovgivningen i anvendelse med hensyn til at give et tilhold.

Fru Anne Baastrup var inde på spørgsmålet om domstolsprøvelse af et nedlagt forbud. Det var også et spørgsmål, der indgik ganske kraftigt i debatten, da loven blev vedtaget i sin tid,

og jeg skal sige, at selv om det ikke er nævnt i loven, at der skal være domstolsprøvelse af et forbud, er det ikke ensbetydende med, at et forbud ikke kan prøves ved domstolene. Men det spørgsmål blev der udførligt redegjort for under forhandlingerne forud for lovens vedtagelse, og det fremgår også af den beretning, Retsudvalget afgav i den forbindelse, at der er mulighed for at få afprøvet et konkret forbud ved domstolene.

Jeg håber, vi kan overbevise SF om, at lovgivningen skal gøres permanent nu, og at vi skal fjerne revisionsbestemmelsen. Jeg mener ikke, den konkrete situation i rockermiljøet skal være afgørende for, om man tilvejebringer lovgrundlag for, at politiet har en permanent mulighed for at kunne skride ind over for rivaliserende grupper eller bander, som ved deres tilstedeværelse fremkalder fare og utryghed for samfundet og borgerne. Jeg håber, vi efter de mange positive tilkendegivelser kan se frem til en konstruktiv udvalgsbehandling, så loven kan gøres permanent i indeværende folketingsamling.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti manglede i besvarelsen af ordførerindlæggene et svar vedrørende den bekendt, jeg har, og som arbejder på en café, hvor man skal betale penge til rockere for at få beskyttelse.

Jeg synes godt, ministeren kunne komme med en reaktion på det spørgsmål. Vil man prøve at undersøge, om det er et udbredt fænomen? Det er i hvert fald det indtryk, jeg har fået ud fra de samtaler, jeg har haft med den pågældende, og derfor synes jeg, det vil være rimeligt, at justitsministeren giver et svar på, om det er noget, politiet vil gøre noget ved eller måske allerede forsøger at gøre det.

Så har jeg også et spørgsmål med hensyn til det rockerforbud, Dansk Folkeparti har slået til lyd for, og som jeg var glad for at høre, at Venstre også gik ind for, som fru Birthe Rønn Hornbech nævnte. Vi kunne godt tænke os at spørge til Rigsadvokatens undersøgelse af mulighederne for at indføre et reelt forbud mod rockervirksomhed i Danmark.

Vi er opmærksomme på, at der den 16. december 1997 kom en skrivelse fra justitsministeren til Retsudvalget, hvoraf det fremgik, at man i løbet af april 1998 ville fremkomme med den endelige indstilling fra Rigsadvokaten over for Folketinget og Justitsministeriet, når det

gælder muligheden for at bruge grundlovens § 78, stk. 2, for at forbyde Hells Angels og Bandidos. Der står meget klart i Rigsadvokatens skrivelse, at resultatet af den undersøgelse, han på daværende tidspunkt ønskede videreført, ville foreligge i april 1998, og da vi i dag har den 22. april 1998, kunne det jo godt være, at Justitsministeriet har modtaget svar fra Rigsadvokaten. I givet fald ønsker Dansk Folkeparti at få oplyst, hvad indstillingen er eller bliver.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan love både hr. Skaarup og fru Birte Rønn Hornbech, der også var inde på spørgsmålet om politiets indsats over for rockermiljøet, at selv om der er erklæret en såkaldt våbenhvile mellem Hells Angels og Bandidos, er det regeringens opfattelse – og den ved jeg politiet deler – at man skal fastholde det greb, man nu har om rockermiljøet, også selv om der er våbenhvile. Man skal blive ved med at efterforske den kriminalitet, der begås i det miljø, og man skal fastholde overblikket over og kortlægningen af miljøet.

Vi er mange, der har den opfattelse og også mener at have historisk belæg for den, at i det miljø kommer der både her i landet og internationalt set perioder, hvor rockerne kan være trængt af forskellige grunde og erklærer, at nu vil de hellige sig – om man så må sige – deres gamle bikertilværelse, deres gamle optagethed af motorcykler og deres broderskab. Men vi ved også erfaringsmæssigt fra 1970'erne og 1980'erne, da der var en voldsom krig mellem Bullshit og Hells Angels i Danmark, at der blev skabt fred i kraft af, at der nærmest skete en fuldstændig udradering af den ene gruppe, nemlig Bullshit. I 1990'erne har vi oplevet en tilsvarende voldsom rivalisering mellem to grupper, nemlig Hells Angels og Bandidos.

Jeg er klart af den opfattelse, at det er godt, de ikke kriges og anvender våben over for hinanden, som de gjorde i 1996 og 1997 med blodsudgydelser, direkte drab og mange drabsforsøg. Det er godt, der nu er våbenhvile, men det er ikke noget, der giver mig anledning til at drage en endelig konklusion om, at det er en varig tilstand for den nærmeste fremtid og slet ikke på lang sigt. Jeg tvivler stærkt på, om man i det miljø er i stand til at undgå rivaliseringer, der fører til voldsomme problemer for samfundet, og derfor skal politiet fastholde sin indsats og fastholde sin taskforce. Det er regeringens klare opfattelse, også hvis de begår anden form

for kriminalitet, f.eks. hvis de, som hr. Skaarup var inde på, optræder truende og derigennem skaffer sig beskyttelsespenge – både ude i samfundet, men i høj grad også i vore fængsler, hvor der jo i øjeblikket er et meget stort antal personer med tilknytning til rockermiljøet til afsoning eller varetægtsfængsling.

Det er i høj grad et udtryk for et formidabelt godt politimæssigt arbejde, at det er lykkedes at få så mange domfældt, og jeg vil også godt benytte denne lejlighed til at sige, at der også er udført et godt arbejde af Politiets Efterretnings-tjeneste, som har gjort det muligt for politiet at føre så mange sager til domfældelse. Det er en understregning af, at det er nødvendigt at have en efterretnings-tjeneste, der også kan bidrage, når der er tale om så voldsomme attentater mod de grundlæggende principper for et demokrati som vort, der har gjort sig gældende i rockermiljøet.

Jeg skal svare konkret på spørgsmålet om Rigsadvokatens undersøgelse. Den er ikke afleveret endnu, men det er min forventning med de oplysninger, jeg har, at den vil være afleveret inden udgangen af denne måned.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg takker for det gode svar om beskyttelsespenge, og vedrørende forbudet vil jeg gerne spørge justitsministeren, om han fortsat går ind for det eller måske er på vej væk fra det. Det har vi lidt svært ved at vurdere ud fra den debat, der har været indtil nu.

Desuden kunne vi godt tænke os at spørge justitsministeren, hvilke muligheder justitsministeren ser for i højere grad at beskytte vidnerne i disse sager. Det er jo karakteristisk, når man taler med de mennesker, som f.eks. må betale beskyttelsespenge, at de ikke tør stå frem. Hvis man spørger dem, om de ikke kan gå til politiet og fortælle de ting, siger de: Uha nej, det tør vi søreme ikke, for så kommer Hells Angels ret hurtigt og fortæller os, at vi er nogle værre nogen og giver os tæv og andre uheldige ting.

Derfor er der ikke nogen af de mennesker, der tør stå frem med deres viden overhovedet, og derfor vil Dansk Folkeparti godt spørge justitsministeren, om justitsministeren ser nogle muligheder for f.eks. at indføre anonyme vidner i retssalene. Det ser vi som en god mulighed

for at komme de sager til livs, og hvornår vil der eventuelt komme et udspil om det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Så længe formanden tillader, at jeg besvarer spørgsmål, som ligger uden for det lovforslag, vi har til behandling i dag, svarer jeg på dem, for jeg vil ikke give indtryk af, at regeringen ikke vil svare på de spørgsmål, der rejses i Folketinget. Men det er jo Folketingets formands afgørelse, hvornår vi er så langt væk fra sagen, at formanden bliver nødt til at skride ind over for spørgeren.

Jeg mener ikke, at der er noget grundlag for hr. Skaarups indledende bemærkninger om, at der er tvivl om regeringens opfattelse af vidnebeskyttelse. Regeringen lægger afgørende vægt på at beskytte vidner. Den nuværende regering har taget en række initiativer til at øge vidnebeskyttelsen, og det vil vi fortsat gøre. Jeg har i øjeblikket et udvalgsarbejde i gang i ministeriet vedrørende vidnebeskyttelse, og vi håber, at vi derigennem kan tage betydelig flere praktiske skridt til at gøre mere for vidners beskyttelse.

Dér, hvor vandene skilles – og hr. Skaarup ved godt, at der har været en principiel debat om det i rigtig mange år her i Tinget – er med hensyn til spørgsmålet om indførelse af anonym vidneførelse. Det er sådan i dag inden for de lovgivningsmæssige rammer, at dommeren kan vælge at beskytte et vidnes identitet over for den tiltalte, hvis dommeren vurderer, at det ikke har nogen betydning for forsvaret, altså i sager, hvor dommeren mener eller kan vurdere, at der ikke vil være nogen som helst retssikkerhedsmæssige problemer for forsvaret.

Jeg tror ikke på, at der nogen sinde vil kunne samles flertal her i Folketinget for indførelse af decideret pligt til at kunne føre anonyme vidner, og jeg mener, at den lovhjæmmel, vi har i dag, giver dommeren den afgørende mulighed for at kunne vurdere behovet for beskyttelse. Vi skal ikke pålægge domstolene, at der skal føres anonyme vidner, for det ville kun udhule de retssikkerhedsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, vi skal have i et retssamfund.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v. (Udskydelse af revision).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 16/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Forslaget går i al sin enkelthed ud på at udskyde revisionen af betalingskortloven 2 år. Det er vi meget enige i, ikke mindst fordi den udvikling, vi i øjeblikket ser på betalingsformidlingsområdet, går utrolig stærkt, og vi må vel forvente, at bare inden for de 2 år, der lægges op til at forlænge fristen med, vil vi i langt højere grad have mulighed for at kunne tage højde for tingene ved en kommende lovrevision.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi fra Socialdemokratiets side venter med en form for spænding på resultatet af det udvalgsarbejde, ministeren har nedsat vedrørende den finansielle sektor efter år 2000. Tilsvarende afventer vi med spænding udspillene fra den projektgruppe, som er nedsat under Erhvervsministeriet, med hensyn til bedre at kunne matche de muligheder, de behov og de krav, der med rimelighed må kunne stilles til en betalingskortlov, der også skal kunne virke fremadrettet.

Med disse få bemærkninger skal jeg på Socialdemokratiets vegne fuldt ud give opbakning til at udskyde revisionen i 2 år.

Pia Larsen (V):

I Venstre undrer vi os meget over dette lovforslag – ikke fordi vi har noget imod, at tingene bliver anskuet i en større sammenhæng, og at der finder en vis fremtidssikring sted, som regeringen lægger op til i udvalgsarbejdet om

den finansielle sektor efter år 2000, men mere fordi vi frygter, at hele den meget betændte problemstilling om betaling med dankort på Internettet hermed bliver lagt i syltekrukken. Men ministeren må meget gerne korrigerer mig, hvis jeg tager fejl, og hvis ministeren har en anden opskrift på, hvordan vi snarest muligt sikrer, at de danske forbrugere og handlende ikke bliver tabere i udviklingen af handelen og betaling med dankort på Internettet, hører jeg meget gerne om det.

Vi ved alle sammen, hvad problemet er. Trods gentagne forsøg har det ikke været muligt for PBS, altså bankerne, og de handlende repræsenteret ved Dansk Handel & Service at blive enige om en for begge parter acceptabel løsning på dette problem. Jeg har dog i dag læst i dagspressen, at bankerne og Dansk Handel & Service skulle være ved at nå til enighed, men jeg vil nu gerne se et resultat, før jeg tror det, det hidtidige forløb taget i betragtning.

Derfor ønsker Venstre, at vi sammen med regeringen finder en måde at fremtvinge en løsning på, enten ved at vi holder parterne fast ved forhandlingsbordet med en tidsfrist på, eller ved den noget mindre tiltalende måde, at Folketinget selv løser problemet, som vi f.eks. var nødt til, da vi gennemførte de omfattende ændringer i børslovgivningen.

Der skal ikke herske tvivl om, at Venstre helst ser, at parterne selv finder en løsning, men de skal åbenbart opfordres kraftigere – for nu at sige det på den måde – end tilfældet har været indtil nu. Og det mener vi er erhvervsministerens opgave.

Derfor er det heller ikke hensigtsmæssigt at udskyde en planlagt revision af betalingskortloven i hele 2 år. Udvalgsarbejdet om den finansielle sektor efter år 2000 kan sagtens omfatte betalingskortloven alligevel. Jeg erkender, at det er en vanskelig opgave, men vi skylder forbrugerne at få gjort noget ved dette her.

Derfor opfordrer Venstre regeringen til at højne ambitionsniveauet for tidshorizonten, således at vi får sagen på bordet igen allerede i næste folketingssamling straks efter sommerferien.

Pernille Sams (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi enige i, at vi udskyder revisionen af denne lov, og vi er glade for, at ministeren har opgivet regeringens hidtidige tanker om at ændre § 20 til skade for både forretningerne og for forbrugerne. Vi har